

Ο ΑΓΝΩΣΤΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΚΑΛΛΙΟΣΤΡΟ ΚΑΙ Ο ΑΙΓΥΠΤΙΑΚΟΣ ΤΕΚΤΟΝΙΣΜΟΣ

Κόμης Alessandro Cagliostro, ή Giuseppe Balsamo, ή Marchese Pellegrini,
ή Conte Foenix, ή Conte Harat, ή Marchese d' Anna, ή Acharat, ή Κόμης Giuliano di Santa Croce.

Ο κόμης Α. Καλλιόστρο εμφανίζεται να στεγνώνει τα δάκρυα και να απαλαίνει τις πληγές της ζωής, δίνοντας στον παραπλανημένο ταξιδιώτη το θάρρος να βαδίσει στο φως της ημέρας. Σπέρνοντας τη χαρά και την ομορφιά στο σκοτάδι, φωτίζει τους ηρωικούς ουρανοί ως άλλος ένδοξος οινοχόος του ποτού της αθανασίας. Αυτή η σπορά που θυμάται η Γη, είναι τα διαμάντια που η Φύση μ' επιμέλεια έχει καταχωνιάσει στον κόρφο της και που αιώνια θα σημειώνουν τα λόγια και τις πράξεις της ζωής του, είτε σαν Αλέξανδρος Καλλιόστρο, είτε σαν Ιωσήφ Βάλσαμο. Αυτές τις Φωνές της Γης μπορούμε να τις ακούσουμε. Μιλούν απ' αυτόν! Είναι ο ίδιος ο Καλλιόστρο ο οποίος θα μας τα πει στο Μνημόνιό του, ειπωμένο από τον Α. Καλλιόστρο για τον κατηγορούμενο κόμη Α. Καλλιόστρο το 1786, ενώπιον του γενικού εισαγγελέα στο Παρίσι:

«Δεν ανήκω σε καμιά εποχή ούτε σε κανένα τόπο. Εκτός χρόνου και χώρου το πνευματικό μου ΕΙΝΑΙ, ζει την αιώνιά του ύπαρξη. Κι αν βυθίζομαι στις σκέψεις μου αναπλέων το ρουν των αιώνων (εποχών), αν εκτείνω το πνεύμα μου προς ένα τρόπο ύπαρξης απομακρυσμένης, αυτής που αντιλαμβάνεσθε, γίνομαι αυτός που επιθυμώ. Μετέχοντας συνειδητά στο απόλυτο ΟΝ, ρυθμίζω τη δράση μου σύμφωνα με το περιβάλλον που με περιστοιχίζει. Το όνομά μου είναι εκείνο του έργου μου και το διάλεξα όπως διάλεξα και το έργο μου, γιατί είμαι ελεύθερος. Πατρίδα μου είναι αυτή που σταματάω πρόσκαιρα τα βήματά μου. Σεις χρονολογείσθε από το χθες αν το θέλετε, αξιολογούμενοι από χρόνια που έζησαν πρόγονοι οι οποίοι ήσαν ξένοι προς σας ή από το αύριο με τον ψεύτικο κομπασμό ενός μεγαλείου, που ίσως δεν θα είναι ποτέ για σας. Εγώ, είμαι αυτός που είμαι.

»Δεν έχω παρά μόνον έναν πατέρα. Διάφορες περιστάσεις της ζωής μου μ' έκαναν να υποπτευθώ «έπ' αυτού» μεγάλες και συγκλονιστικές αλήθειες. Αλλά τα μυστήρια αυτής της καταγωγής και οι σχέσεις που με συνδέουν μ' αυτόν τον άγνωστο πατέρα, είναι και παραμένουν τα μυστικά μου, ώστε όλοι όσοι κληθούν να τα μαντέψουν και να τα διείδουν, όπως το έκανα εγώ, να με καταλάβουν και να με επιδοκιμάσουν. Όσο για το μέρος και την καθορισμένη στιγμή που το υλικό μου σώμα, εδώ και σαράντα χρόνια, συγκροτήθηκε στη Γη, όπως και για την οικογένεια που διάλεξα γι' αυτό, θέλω να τ' αγνοώ. Δεν θέλω να έχω

ανάμνηση του παρελθόντος για να μην αυξάνω τις ευθύνες, ήδη βαριές, για κείνους οι οποίοι μ' εγνώρισαν γιατί είναι γραμμένο. Δεν θα σπρώξεις να ρίξεις κάτω τον τυφλό.

»Δεν γεννήθηκα ούτε από σάρκα, ούτε από ανθρώπινη θέληση. Γεννήθηκα από πνεύμα. Τ' όνομά μου, αυτό που είναι για μένα και από μένα, αυτό που διάλεξα για να εμφανισθώ μπροστά σας, αυτό είναι που σας κάνω γνωστό. Αυτό που με κάλεσαν κατά τη γέννησή μου, αυτό που έδωσαν στη νεότητά μου και μ' αυτά που σ' άλλους χρόνους και τόπους έγινα γνωστός τα παράτησα όπως θα είχα παρατήσει ρούχα επίσης περασμένης μόδας και άχρηστα πλέον.

»Ιδού εγώ, είμαι ευγενής και ταξιδιώτης. Μιλώ και η ψυχή σας φρικιά, αναγνωρίζουσα αρχαίους λόγους. Μια φωνή που βρίσκεται μέσα σας και που είχε σιγήσει από πολύ καιρό, απαντά στην πρόσκληση της δικής μου. Ενεργώ και η ειρήνη ξαναγυρίζει στις καρδιές σας, η υγεία στα σώματά σας και η ελπίδα και το θάρρος στις ψυχές σας. Όλοι οι άνθρωποι είναι αδελφοί μου. Όλες οι χώρες μου είναι προσφιλείς. Τις διατρέχω για να μπορέσει το Πνεύμα (Θεία έμπνευση) να κατεβεί και να βρει ένα δρόμο να διοχετευθεί προς Σας. Δεν ζητώ από τους βασιλιάδες των οποίων σέβομαι τη δύναμη, παρά μόνο τη φιλοξενία στις χώρες τους. Κι όταν αυτή μου παρασχεθεί, περνώ, κάνοντας γύρω μου όσο το δυνατόν περισσότερο καλό. Αλλά περνώ μόνο. Δεν είμαι ένας ευγενικός ταξιδιώτης ;

»Όπως ο άνεμος του Νότου, όπως το απαστράπτον φως της Μεσημβρίας που χαρακτηρίζει την πλήρη γνώση των πραγμάτων και την ενεργό επικοινωνία με το Θεό, έρχομαι προς το Βορρά, προς την ομίχλη και το ψύχος εγκαταλείποντας παντού κατά το πέρασμά μου μερικά κομμάτια του εαυτού μου, καταναλωνόμενος και εξασθενούμενος, αλλά όμως αφήνοντας σε σας λίγο φως, λίγη θερμότητα και λίγη δύναμη, μέχρις ότου επιτέλους σταματήσω τελειωτικά στο τέρμα της σταδιοδρομίας μου, την ώρα που το Ρόδο θ' ανθίσει επί του Σταυρού. Είμαι ο Καλλιόστρο.

»Γιατί σας χρειάζεται κάτι τι περισσότερο; Αν είσαστε τέκνα του Θεού, αν η ψυχή σας δεν ήταν τόσο ματαιόδοξη και γεμάτη περιέργεια, θα είχατε ήδη αντιληφθεί!

» Αλλά σας χρειάζονται λεπτομέρειες, σημεία και παραβολές. Ακούστε λοιπόν. «Ας ξαναγυρίσουμε πολύ μακριά, στο παρελθόν, αφού το θέλετε.

»Κάθε φως προέρχεται από την Ανατολή, κάθε μήση από την Αίγυπτο. Ήμουν, όπως και σεις, τριών ετών, κατόπιν επτά, κατόπιν η ηλικία του «ανδρός» και ύστερα απ' αυτήν την ηλικία δεν ξαναμέτρησα. Τρεις επτάδες ετών κάνουν εικοσιένα χρόνια και πραγματοποιούν το πλήρωμα της ανθρώπινης ανάπτυξης (μεταμόρφωσης). Στην πρώτη μου παιδική ηλικία, υπό το νόμο της μεγάλης ακρίβειας (αυστηρότητας) και δικαιοσύνης, υπόφερα στην εξορία όπως το Ισραήλ μεταξύ ξένων κρατών. Αλλά όπως το Ισραήλ είχε μαζί του την παρουσία του Θεού, όπως Metatron το φύλαγε κατά τις οδοιπορίες του, το ίδιο ένας ισχυρός Άγγελος αγρυπνούσε πάνω μου, καθοδηγούσε τις πράξεις μου και φώτιζε την ψυχή μου εκτυλίσσοντάς τις υπάρχουσες μέσα μου λανθάνουσες δυνάμεις. Αυτός ήταν ο Διδάσκαλος και οδηγός μου.

»Το λογικό μου διαμορφωνόταν και καθοριζόταν. Διερωτόμουν, σπουδαζόμουν και λάβαινα συνείδηση για το κάθε τι που με περιέβαλε. Έκανα πολλά ταξίδια. Πολλά ταξίδια, τόσο γύρω από το χώρο των διαλογισμών μου, όσο και στους Ναούς και τα τέσσερα μέρη του κόσμου (σημεία του ορίζοντα). Αλλά όταν ήθελα να εισδύσω στην προέλευση του ΕΙΝΑΙ μου και ν' ανέλθω προς το Θεό με ένα ενθουσιασμό της ψυχής μου, τότε το αδύνατο λογικό μου σιγούσε και μ' άφηνε παραδομένο στους στοχασμούς μου.

»Μια αγάπη που με έλκυε προς κάθε πλάσμα, με κάποιο παρορμητικό τρόπο, χωρίς να θέλω, ένας ακαταμάχητος διακαής πόθος και μια βαθιά συναίσθηση των δικαιωμάτων μου για όλα τα πράγματα, από της Γης μέχρι τον Ουρανό, με ωθούσαν και με έριχναν προς τη ζωή και η προοδευτική εμπειρία των δυνάμεών μου, της έκτασης της δράσης τους, της ευχέρειας της κίνησής τους και των ορίων τους, ήταν ο αγώνας που είχα για να υποβαστάσω (διεξαγάγω) εναντίον των κοσμικών εξουσιών. Εγκαταλείφθηκα και επιχείρησα μέσα στη μοναξιά. Πάλεψα όπως ο Ιακώβ με τον Άγγελο και με τους ανθρώπους όπως και με τους δαίμονες κι αυτοί νικημένοι μου έμαθαν τα μυστικά που αφορούν το κράτος του σκότους για να μη μπορέσω ποτέ να παραπλανηθώ σε καμιά απ' αυτές τις «οδούς» που δεν ξαναγουρίζεις.

»Μια μέρα, ύστερα από πόσα ταξίδια και χρόνια, ο Ουρανός (εισάκουσε) εκτίμησε τις προσπάθειές μου. Θυμήθηκε το θεράποντά του και ντυμένος με γαμήλιο ένδυμα έτυχα της χάριτος να γίνω όπως ο Μωϋσής δεκτός προ του Θεού. Από τότε δέχθηκα μ' ένα καινούργιο όνομα, μια ειδική αποστολή.

»Ελεύθερος και κύριος της ζωής, δεν σκεπτόμουν πια παρά να τη χρησιμοποιήσω μόνο για το έργο του Θεού. Ήξερα πως θα στήριζε τις πράξεις μου και τους λόγους μου, όπως κι εγώ θα στηρίζω το όνομά του και τη βασιλεία του επί της Γης. Υπάρχουν υπάρξεις οι οποίες δεν έχουν πια φύλακες Αγγέλους: Υπήρξα ένας απ' αυτούς.

»Να η παιδική μου ηλικία, ακριβώς όπως την απαιτεί το ανήσυχο και επιθυμών λόγους πνεύμα σας. Αλλά αν αυτή έχει διαρκέσει περισσότερα ή λιγότερα χρόνια ή αν αυτή την πέρασα στις χώρες των πατέρων σας ή σε άλλες χώρες, τι σας ενδιαφέρει; Δεν είμαι ελεύθερος άνθρωπος; Κρίνετε τα ήθη μου, δηλαδή τις πράξεις μου. Πέστε αν αυτές είναι καλές. Πέστε αν έχετε δει πιο ισχυρές απ' αυτές και μην ασχολείσθε πια με την εθνικότητά μου, την κοινωνική μου θέση και με τη θρησκεία μου.

»Αν, ακολουθώντας την ευτυχή διαδρομή αυτών των ταξιδιών καμιά μέρα κάποιος από σας προσεγγίσει στις χώρες αυτές της Ανατολής που είδαν τη γέννησή μου, ας με θυμηθεί μόνον, ας προφέρει τ' όνομά μου και οι θεράποντες του Πατρός μου θ' ανοίξουν μπροστά του τις πύλες της Άγιας Πόλης.

»Τότε ας ξαναγουρίσει να πει στους αδελφούς του, αν έκανα μεταξύ σας κατάχρηση κάποιου ψεύτικου γοήτρου κι αν πήρα από σας κάτι που δεν μου ανήκε».

«Αντίο κύριοι, αντίο και σε σας καλοί και αληθινοί μου φίλοι. Απευθύνομαι σε σας φίλοι μου, να με σκεπτόσαστε. Αυτή η επιστολή ας είναι κοινή. Σας αγαπώ όλους με όλη μου την καρδιά.»

Le comte de Cayliostro

Μετά από αυτά τα λόγια τι μπορεί να προσθέσει κανείς σ' αυτή την υπαρκτή φωτογραφία; Πιστεύω πως δεν χωράει καμιά πινελιά Δυτικού ρετουσαρίσματος, παρά μόνο μια ταπεινή

σκιαγράφηση του περάσματος του πάνω στη Γη για τα ματαιόδοξα μάτια και αυτιά μας. Γιατί, και τότε που ζούσε ακόμη, εκείνοι που τον έβλεπαν να δρα, που τον παρατηρούσαν και φιλοσοφούσαν μαζί του, ομολογούσαν ότι δεν μπορούσαν να τον κριτικάρουν. Μερικοί άλλοι, τον σέβονταν και τον λάτρευαν σαν τον ανατέλλοντα ήλιο, και αντίθετα, άλλοι τον μισούσαν ως εχθρό της ανθρωπότητας.

Οι εχθροί του στάθηκαν σε μια πιο φυσική καταγωγή του Καλλιόστρο, με πιο ορθολογιστικές λεπτομέρειες για την ταυτότητά του, επιθυμώντας να τον πιάσουν "έπ' αυτοφώρω" για εφευρετικότητα και τσαρλατανισμό του, και να εκμηδενίσουν την μεγαλοπρεπή εντύπωση που είχαν παραγάγει η ενεργητικότητα και τα θαυμαστά έργα του. Έτσι, οι ιστορικοί επηρεασμένοι από την εμφάνιση του στις παραμονές της Γαλλικής Επανάστασης και επειδή δεν έβρισκαν κανένα άμεσο και προφανές αποτέλεσμα στις πράξεις του, τίποτα δηλωτικό του ρόλου του, παραιτήθηκαν από κάθε προσπάθεια να τον κατανοήσουν και τον άφησαν γρήγορα στην γνώμη να θεωρηθεί ως μια επεισοδιακή προσωπικότητα χωρίς κανένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον.

Άραγε ήταν η ίδια η «κραταιή» μοίρα που τον έφερε να γεννηθεί σ' αυτό τον πλανήτη το 1749 στην πόλη της Μεδίνας στην Αραβία, εκεί που ο ίδιος ομολόγησε κατά την δίκη του, ότι γεννήθηκε; Ίσως! Αυτά πάντως που έγιναν γνωστά από τον ίδιο και από τους μαθητές του, είναι ότι έζησε στην Ανατολή, και στην Αίγυπτο, όπου σχετίστηκε με οπαδούς μυστηριακών οργανώσεων και μαθήτευσε κάτω από έναν άλλο άγνωστο διδάσκαλο τον Αλ-τάιτ. Ήταν εξαιρετικά μορφωμένος με ιδιαίτερες γνώσεις στην ιατρική και φαρμακευτική και αρκετά γλωσσομαθής.

Το 1768 παντρεύεται στην Ρώμη την Λορέντσα ή Σεραφίνα Φελιτσιάνι (Laurence, or Serafina Feliciani), η οποία υπήρξε η πιστή του σύντροφος σε όλη την διάρκεια της ζωής του. Η δε πρώτη του εμφάνιση γίνεται στο Λονδίνο το 1769, όπου εγκαταστάθηκε σ' ένα πολυτελές διαμέρισμα της Αγγλικής πρωτεύουσας. Εκεί έφτιαξε και το αλχημιστικό του εργαστήριο. Ξοδεύει, επίσης, πολλά στο ανοιχτό για τον κόσμο σαλόνι του και κάνει πολλές αγαθοεργίες. Ταΐζει κάθε πεινασμένο που του χτυπά την πόρτα και δίνει φάρμακα δωρεάν σε αρρώστους, που τον καλούν να γιατρέψει. Και ένα από αυτά τα γιατρικά είναι η περίφημη κόκκινη σκόνη ή το βάλαμο του Καλλιόστρο, όπως την αποκαλούσαν, την οποία παρασκεύαζε ο ίδιος στο εργαστήριο του και με την οποία θεράπευσε πολλούς, μαζί με τις μυστικές δυνάμεις που επιστράτευε.

Ίσως αυτό το βάλαμο νάχει σχέση και με το ψευδώνυμο Ιωσήφ Βάλαμο που του αποδόθηκε ή το χρησιμοποίησε ο ίδιος, καθώς παρουσιαζόταν με διαφορετικά ονόματα όπως: κόμης Fenix, κόμης Harat, Thisio, συνταγματάρχης Ολκότ, κ.ά.

Ο Καλλιόστρο και ο Αιγυπτιακός Τεκτονισμός

Η πρόθεση της εισδοχής του σε Τεκτονικά Τάγματα της Αγγλίας ήταν να αναζωπυρώσει τον Ευρωπαϊκό Τεκτονισμό και να του δώσει τις Μυσταγωγικές εκείνες κατευθύνσεις, οι οποίες ενέπνεαν τα Αρχαία Μυστήρια και να τον ανυψώσει σε πραγματικό Εργαστήριο φιλοσοφικής έρευνας και αλήθειας. Αυτό άλλωστε φανερώνει και όλη η κατοπινή δράση του. Στην

συνέχεια ταξίδεψε στην Κουρλανδία (σημερινή Λετονία), μετά Βέλγιο, Γερμανία και Ρωσία, όπου έγινε δεκτός στην Αυλή της Αικατερίνης Β'. Εκεί βοήθησε αποτελεσματικά στην επέκταση του Τεκτονισμού κάτω από την προστασία της Αυτοκράτειρας και έπειτα πήγε στη Βαρσοβία, όπου εξήγγειλε εαυτόν ως Μέγας Κόπτη του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού. Βρήκε μεγάλη αποδοχή από τις εκεί Τεκτονικές Στοές, όσο και από τις Στοές στην Πολωνία και αργότερα, σε μια Στοά υιοθεσίας στο Παρίσι, απενεμήθη ο τίτλος της «Μεγάλης Διδασκάλισσας» του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού και στην ντροπαλή και απλή κόμισσα Καλλιόστρο. Έτσι άνοιξε ο δρόμος και στον γυναικείο Τεκτονισμό, τα τυπικά του οποίου κρατήθηκαν ανενεργά για πολλά χρόνια.

Ο Καλλιόστρο διείσδυε στον κόσμο των πνευμάτων, έδινε διαταγές και δεχόταν τιμές. Μα ο Μέγας Διδάσκαλος του αληθινού Τεκτονισμού που βοηθούσε όλες τις ανήσυχες ψυχές, τις λυπημένες καρδιές και τα σώματα που ήταν λεία των ασθενειών επί της Γης, δεν έμενε σε έναν τόπο παραπάνω από αυτό το οποίο αισθανόταν ότι έπρεπε να πράξει. Το 1781 διδάσκει τις απόκρυφες επιστήμες στο Στρασβούργο, όπου οι θεραπείες του, διέγειραν τον θαυμασμό σε πολλούς. Η δε συνταγή του για την φυσική αναγέννηση του οργανισμού, του εξασφάλισε την φιλία και την πίστη του Καρδινάλιου De Rohan, καθώς και την είσοδο του στην Γαλλική Αυλή του Λουδοβίκου XVI, όπου διαδέχθηκε τον Μέσμερ.

Με την ίδρυση του Αιγυπτιακού Τύπου επιζήτησε και συνέταξε τους Τεκτονικούς Τύπους με τον Ιλλουμινισμό και στις τελετουργίες του έκανε χρήση της Μαγείας και της Αλχημείας. Οι δε Σιβυλλικοί χρησμοί ξαναζωντάνευαν, και ο Μέγας Κόπτης έλεγε: *«Όποιος θελήσει να ακολουθήσει την οδό με ενεργητικότητα και υπομονή, θα αποκτήσει τις ίδιες δυνάμεις γιατί ο Θεός έδωσε στον άνθρωπο τα πάντα.»*

Δίδασκε επίσης πως το «γνωρίζειν» δεν είναι πολυμάθεια. Έλεγε πως: *«Η γνώση δίνει κάθε δυνατότητα, αλλά για να την κατέχεις και πριν να την κατακτήσεις και κριθείς άξιος, πρέπει να είσαι αναγεννημένος και οργανικά και πνευματικά.»*

Έτσι ο Μέγας Κόπτης άφηνε ήδη να γίνει αντιληπτό και με αποδείξεις, πως μια βαθμιαία μύηση έπρεπε να παρασκευάσει τον άνθρωπο στο βαθμό αυτό εξέλιξης, που έπρεπε να επιτύχει. Αυτό έπρεπε να είναι το έργο του Τεκτονισμού και αυτό το έργο κάθε μαθητή στο Αρχέγονο και Καθαρό Τυπικό.

Ο σκοπός του Καλλιόστρο για το έργο του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού ήταν να διαπλάθει ανθρώπους ελεύθερους, έχοντας επανακτήσει, όπως εκείνος, την αρχέγονη ισχύ τους. Ο ίδιος, έχοντας εκλέξει την σύζυγο του και μερικούς μορφωμένους μαθητές του, των οποίων οι προσπάθειες είχαν προσανατολιστεί προς το φως και την αλήθεια, τους μεταβίβασε τις δυνάμεις του ώστε να μπορούν και αυτοί με την σειρά τους να την μεταβιβάσουν σε αντικαταστάτες ή σε διαδόχους, σύμφωνα με τις εντολές και τους κανόνες του Διδασκάλου τους.

Αποκρινόμενος μέρα με την μέρα και από το συνηθισμένο διανοητικό Τεκτονισμό, επιθυμώντας να διαδώσει το πραγματικό δόγμα, θρησκευτικό και Χριστιανικό, ο Καλλιόστρο θέλησε να το κάνει να γίνει αποδεκτό από τον Πάπα, να το στηρίξει με το δόγμα της Μάλτας

και έτσι να του δώσει μια παγκόσμια έκταση. Η έλευση του λοιπόν στην Ρώμη ήταν η φυσική συνέχεια αυτών των εργασιών του.

Μόλις, όμως, διέσχισε τις πύλες της Ρώμης εκπλήρωνε το τελευταίο έργο. Η αποστολή του στον πλανήτη Γη, άρχισε να λαμβάνει τέλος. Τώρα βάδιζε προς το μαρτύριο του δικού του Γολγοθά!

Οποιοσδήποτε και αν ήταν οι δραστηριότητές του και οι πεποιθήσεις του, αν ήταν ή όχι ένοχος αίρεσης, αν ασκούσε θεία Μαγεία ή γοητεία, αν ήταν άγιος ή ένας άθεος με ήθη αγνά, ή διεφθαρμένα, τους καρδινάλιους δεν τους ενδιέφερε καθόλου. Ο Καλλιόστρο ήταν κίνδυνος για την Καθολική εκκλησία είτε στη Γαλλία, όπου τον συκοφάντησαν για την «περίφημη κλοπή του περιδέλαιου», είτε στην υπόλοιπη επικράτεια, όπου ξεσήκωνε τα πλήθη. Έπρεπε να εξαφανιστεί γιατί, δεν ήταν υιός υποταγμένος! Ήταν το πνεύμα της απελευθερώτριας αλήθειας και αυτό ήθελαν να εξολοθρεύσουν.

Γι' αυτό, ο Ιωσήφ Βάλσαμο, ή κόμης Αλέξανδρος Καλλιόστρο συλλαμβάνεται και οδηγείται στους δικαστές για σύσταση αίρεσης. Ψάχνουν να πετύχουν ομολογίες και τον δεσμεύουν να μιλήσει. Ο Καλλιόστρο, με την σειρά του, τους εξηγούσε με ποιο τρόπο προσευχόταν, εμπυχώνοντας την πίστη του, προτού να δράσει και κατόπιν δια μέσου των μεσαζόντων (Sujets-παιδίσκες) αγνών και νέων, δεχόταν τις αποκαλύψεις και κατευθύνσεις που είχε ζητήσει από τον Θεό, με μορφή οπτασιών ή προς αυτόν απ' ευθείας, με μορφή εσωτερικών προτροπών. Ο επιτήδειος όμως υπολογισμός των ανθρώπων, εν αγνοία τους όπως πάντα, εκπλήρωνε ένα έργο θείας πρόνοιας: Τα πρακτικά της δίκης κρατήθηκαν και τα λόγια του παρέμειναν για όποιον θέλει να τα ακούσει!

Καταδικάστηκε από την Ιερά Εξέταση σε ισόβιο κάθειρξη στο φρούριο του Saint Ange (Αγίου Αγγέλου), όπου μετά από λίγο διάστημα, λένε πως, η ψυχή του εγκατέλειψε το φυσικό του σώμα στις 26 Αυγούστου του γήινου έτους 1795 στο San Leo. Η Αγία Έδρα η οποία μετά την σύλληψή του, γνωρίζοντας ότι κρατούσε έναν από τους προφανείς μυστικούς αρχηγούς του Τεκτονισμού, θέλησε να δώσει διπλό χτύπημα, από την μια μεριά να σπιλώσει μια για πάντα την μνήμη αυτού του εκπροσώπου των φιλελευθέρων ιδεών, οι οποίες κόχλαζαν σε πολλών τα μυαλά και από την άλλη, να κάνει να πέσει πάνω σε όλο το Τάγμα η αναξιοπιστία που εκτοξεύθηκε εναντίον του Μεγάλου Διδασκάλου του Αιγυπτιακού Τεκτονισμού.

Κατά τη γνώμη, όμως, αξιόλογων αποκρυφιστών όπως του Σεντίρ, και του Παπύς, ο κόμης Καλλιόστρο δεν ήταν τυχοδιώκτης αλλά ένας **ευγενής ταξιδιώτης**, δηλαδή ένας απεσταλμένος του Ουρανού. Ο Παπύς μάλιστα έβλεπε στο πρόσωπο του Διδασκάλου Φίλιππου(1849-1905) την μετενσάρκωση του κόμητα Α. Καλλιόστρο. Όταν αυτός ο Διδάσκαλος με τα τόσα ψυχικά πειράματα μούσε την ανθρωπότητα στην χρήση των ικανοτήτων και στις εργαστηριακές μελέτες για την ζωή και τους μετασχηματισμούς της ύλης, έκανε να προηγηθεί πολύ η ώρα που είχε καθοριστεί από το πεπρωμένο. Εισχωρούσε πιο βαθιά στο άδυτο της Φύσης και έθετε σε λειτουργία δυνάμεις, που ούτε ο άνθρωπος της εποχής του, ούτε πολλές γενιές ακόμη δεν μπόρεσαν να τις γνωρίσουν και να τις χρησιμοποιήσουν. Τέθηκαν όμως κάποιες Αρχές, για να διαφανούν μερικές αχτίδες αμυδρού φωτός και τίποτε άλλο. Είναι η προστασία της προόδου. Η φυσική τάξη το απαιτεί έτσι.

Ο Καλλιόστρο δεν απευθυνόταν στο μυαλό και στην φαντασία, αλλά στο πνεύμα. Οι μαθητές του και άλλοι με πιο ευρύ πνεύμα μάντευαν την οδό της μύησης για την οποία μιλούσε ο Καλλιόστρο, την οδό αυτή που οδηγεί στην Αθανασία και την Παντοδυναμία. Και όπως ο ίδιος έλεγε: *«Πάντα να σκάβεις, πάντα να σπέρνεις και να αφήνεις τους άλλους να συλλέγουν το θερισμό, να βαδίζεις όλο και πιο μακριά, να δέχεσαι όλες τις αποστολές που απορρίπτουν οι άλλοι, βέβαιος πως η φύση δεν θα κρύψει τίποτα, πως ο Ουρανός θα δώσει το παν σ' εκείνον ο οποίος είναι ανίκανος να κάνει χρήση για τον εαυτό του, να κατακτήσει την ψυχή του με την υπομονή.»* Αυτή η εικόνα των λόγων άλλωστε ήταν επίσης και ο αφορισμός των διδασκάλων του ερμητισμού: *«Ψάξτε να βρείτε την πρώτη ύλη ανάμεσα στις πιο ευτελείς: στα απόβλητα που οι άνθρωποι ποδοπατούν κάθε μέρα».* Αυτά δίδασκε ο Καλλιόστρο! Ήταν πραγματικά όμως θεωρία μόνο, ή μια σχολή ζωής, δραστηριότητας, αυταπάρνησης και σταθερής πίστης στο μέλλον;

Όταν δε, τον ρωτούσαν: *«Διδάσκαλε ποιος είστε;»* Απαντούσε μόνο: *«Είμαι αυτός που είμαι».* Και δεν έκρυβε από κανέναν ότι το όνομα Καλλιόστρο που είχε διαλέξει, ο τίτλος του κόμη, ο βαθμός του συνταγματάρχη που άφησε να του αποδίδουν σε μερικά μέρη, δεν ήταν παρά εικονικοί χαρακτηρισμοί, συμβατικές ιδιότητες που τις άλλαξε πολλές φορές, και δεν ήταν παρά μια μόνον αξία για την οποία υπερηφανευόταν και επικαλείτο, ήταν αυτή του: *«να είμαι φίλος του Θεού, ακουόμενος από Αυτόν και ο πιστός του στρατιώτης. Η περιουσία μου είναι η κληρονομιά των φτωχών και όταν καταβάλω προσπάθεια για να την διατηρήσω, υπερασπίζω τα δικαιώματά τους. Μα αρκετοί δεν το καταλαβαίνουν και αυτοί θα είναι για μένα ένα είδος Ιούδα, που θα με προδώσουν και θα επιδιώξουν να με βλάψουν. Δεν τρέμω για μένα, αλλά για κείνους τους δυστυχείς που θα γίνουν προδότες εξ' αιτίας μου... θα λυπηθώ και θα κλάψω για την πτώση τους, αλλά δεν θα μπορέσω να επέμβω προς όφελος τους. Αλλά εσείς όλοι προσευχηθείτε μαζί μου, προσευχηθείτε γι' αυτούς, προσευχηθείτε εξ' ίσου και για μένα...»*

Ο φωτισμένος αυτός περί του οποίου τόσα καλά και κακά ειπώθηκαν, φαίνεται να μην είναι άξιος ούτε της αποθεώσεως, αλλά ούτε και της αναξιοτήτας.

Συγκέντρωνε πάνω του όλα τα υπερφυσικά χαρίσματα, όλων των εξαιρετικών όντων, θαυματουργός, θεραπευτής, αλχημιστής, πνευματιστής και μάγος, χωρίς ο ίδιος να ανήκει σε καμία από αυτές τις κατηγορίες ιδιαίτερα. Και η δύναμη αυτή, με την οποία εξουσίαζε τα πνεύματα, κυριαρχούσε στην ζωή και έκανε να υποτάσσεται η ύλη κάτω από τους νόμους της, την γνώση για την οποία το παν είναι παρόν, ας την αποκαλούν οι αμαθείς όπως θέλουν, ακόμη και σήμερα!

Βιβλιογραφία:

1. Dr Mark Haven   «Καλλιόστρο Ο Άγνωστος Διδάσκαλος»
2. Νέστορος Λάσκαρη: «Τεκτονική Εγκυκλοπαίδεια»
3. Π. Γράβιγγερ: «Εγκυκλοπαίδεια Εσωτερισμού»